

Sygn. akt VPz 52/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2013 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. J., Z. D., P. K.

J. S. i W. G.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o wynagrodzenie za godziny nadliczbowe

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 13 sierpnia 2013 roku

sygn. akt IV P 32/12

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, iż zasądzić na rzecz strony pozwanej tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego kwoty:

- *od B. J. 324 zł,*
- *od Z. D. 504 zł,*
- *od P. K. 576 zł,*
- *od J. S. 207 zł,*
- *od W. G. 576 zł,*

II. zażalenie w pozostałym zakresie oddalić,

III. zasądzić na rzecz strony pozwanej tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego kwoty po 90 zł od każdego z powodów.

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w punkcie II wyroku z dnia 13 sierpnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Legnicy zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu.

W uzasadnieniu powyższego rozstrzygnięcia powołał się na art. 100 kpc i stwierdził, iż ze względu na charakter sprawy oraz stosunek, w jakim każda ze stron wygrała i przegrała proces zachodzą podstawy do wzajemnego zniesienia kosztów procesu.

Postanowienie powyższe zaskarżyła zażaleniem strona pozwana. Domagała się jego uchylenia i zasądzenia na jej rzecz tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za I instancję od powodów kwot:

- od B. J. 329 zł,
- od Z. D. 521, 03 zł,
- od P. K. 579, 62 zł,
- od J. S. 218, 76 zł,
- od W. G. 576, 73 zł,

oraz kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona skarżąca wskazywała, iż powodowie wygrali swoje powództwa odpowiednio: B. J. w 32, 26%, Z. D. w 35, 83%, P. K. w 34, 21%, J. S. w 27,07%, W. G. w 34, 29%.

Sąd I instancji nie wskazał, naruszając tym samym art. 328 §2kpc, jakie okoliczności uzasadniały w takiej sytuacji zastosowanie art. 100 kpc. W ocenie strony pozwanej pracowniczy charakter sprawy nie może prowadzić do nieobciążania powodów kosztami procesu. Nadto powodowie dysponowali wystarczającymi danymi, aby swoje roszczenie co do wysokości określić prawidłowo. Ich przegrana w znacznej części wynikała z chęci zawyżenia swojego wynagrodzenia. Ostateczny wynik procesu nie uzasadniał stosowania art. 100 kpc. Z uwagi na procentowy stosunek wygrania i przegrania sprawy Sąd nie był upoważniony do zniesienia kosztów procesu i to tym bardziej, iż nie wskazał w uzasadnieniu jakie okoliczności za tym przemawiają.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jest zasadne.

W postanowieniu z dnia 12 października 2012 roku, IV Cz 68/12 Sąd Najwyższy stwierdził, iż „Podjęcie postanowienia w oparciu o art. 100 zd. 1 kpc wymaga ustalenia proporcji między zgłoszonymi, a uwzględnionymi żądaniami i zarzutami stron a wynikiem procesu. Jeżeli strony w równym lub zbliżonym stopniu wygrały i przegrały proces, a poniesione przez nie koszty nie pozostają w dysproporcji, właściwym rozstrzygnięciem jest zniesienie kosztów postępowania”.

Taki sam co do istoty problemu pogląd wyraził Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 13 marca 2013 roku, ICa 799/12 wskazując, iż w przypadku częściowego uwzględnienia powództwa, sąd przy zastosowaniu art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. może dokonać stosunkowego rozliczenia kosztów lub wzajemnego ich zniesienia. Podstawy do wzajemnego zniesienia kosztów procesu zachodzą wówczas, gdy żądanie zostało uwzględnione w około połowie, przy mniej więcej równej wysokości kosztów procesu poniesionych przez każdą ze stron. Brak jest natomiast podstaw do wzajemnego zniesienia kosztów procesu w oparciu o art. 100 k.p.c. w wypadku istnienia znacznej różnicy kosztów poniesionych przez każdą ze stron oraz różnicy w kosztach, jaką powinna każda ze stron ponieść wskutek ostatecznego wyniku procesu.

Poglądy powyższe Sąd Okręgowy w Legnicy aprobuje w pełni. Znajdują one dodatkowe oparcie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 10.05.1985, IICz 56/85, z 31.01.1991 r., IICz 255/90, wyroku tego Sądu z dnia 21 lutego 2002, IPKN 932/00.

Z powyższego wynika, iż dla zasadnego zastosowania w sprawie art. 100 kpc w części dotyczącej wzajemnego zniesienia kosztów koniecznym jest istnienie zbliżonego do równowagi stanu między uwzględnioną, a oddaloną częścią żądania oraz między poniesionymi przez strony kosztami procesu.

Warunek ten nie został w sprawie będącej przedmiotem oceny spełniony. Roszczenia powodów uwzględnione zostały w zakresie wskazanym w uzasadnieniu zażalenia. Przy takich samych kosztach zastępstwa prawnego obu stron, nie było w sprawie podstaw do wzajemnego ich zniesienia. Koszty te natomiast winny być stosunkowo rozdzielone do czego podstawa prawna znajduje się również w art. 100 kpc.

Dla potrzeb ustalenia należnych stronie pozwanej, która w toku procesu utrzymała się ze swoim stanowiskiem w większym niż powodowie zakresie, kwot przyjął Sąd Okręgowy, iż powodowie wygrali sprawę odpowiednio w następującym procentowym zakresie: B. J. 32%, Z. D. w 36%, P. K. w 34%, J. S. w 27%, W. G. w 34%. Powodom z tego tytułu jako zwrot kosztów zastępstwa przysługiwały od strony pozwanej odpowiednio kwoty: B. J. 288 zł, Z. D. 648 zł, P. K. 612 zł, J. S. 121,50 zł, W. G. 612 zł.

Równocześnie z tytułu przegranej w pozostałym zakresie sprawy powodowie winni zwrócić koszty zastępstwa prawnego stronie pozwanej w następujących wysokościach: B. J. 612 zł, Z. D. 1152 zł, P. K. 1188 zł, J. S. 328,50 zł, W. G. 1188 zł.

W rezultacie po dokonaniu koniecznych w takiej sytuacji potrąceń do zasądzenia na rzecz strony pozwanej pozostały kwoty od B. J. 324 zł, od Z. D. 504 zł, od P. K. 576 zł, od J. S. 207 zł, od W. G. 576 zł.

Dokonując powyższych obliczeń Sąd II instancji stosował stawki minimalne kosztów zastępstwa prawnego przewidziane w §6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz §11 ust. 1 pkt 2 tego rozporządzenia.

W takiej sytuacji zaskarżone postanowienie podlegało zmianie poprzez zasądzenie na rzecz strony pozwanej wskazanych wyżej kwot. Podstawę orzekania w tym względzie obok art. 100 kpc stanowiły przepisy art. 397 §2 kpc w zw. z art. 386 §1 kpc.

Wobec dokonanych powyższych obliczeń zażalenie w pozostałym zakresie podlegało oddaleniu jako niezasadne. Niewielki zakres tej niezasadności wynikający dodatkowo z przyjętej przez Sąd II instancji metody ustalenia w jakim zakresie postępowanie przed Sądem I instancji zakończyło się wygraną strony pozwanej uzasadniał jednak przyznanie stronie pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego w całości (art. 100 zdanie drugie kpc). Z tego tytułu zasądzono od każdego z powodów po 90 zł, tj. 30 zł tytułem zwrotu opłaty od zażalenia i 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym. Ta ostatnia kwota znajduje uzasadnienie w wartości przedmiotu zaskarżenia objętego zażaleniem oraz regulacjach §6, §11 ust. 1 pkt 2, §12 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.